

Mirosław Zając

Przeginia Narodowa, st. 1, gm.
Czernichów, woj. krakowskie, AZP
103-53/13

Informator Archeologiczny : badania 25, 7

1991

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

nanych przeważnie z narzutowego krzemienia bałtyckiego, wyróżniono: 33 odłupki, 18 wiórów, 5 narzędzi, 13 okruchów. Cztery odłupki wykonano z krzemienia jurajskiego, podkrakowskiego (?).

Materiały kulturowe wstępnie można łączyć z kulturą pucharów lejkowatych kompleksu raciborskiego.

Badania archeologiczne oraz geomorfologiczne będą kontynuowane.

Łęg, st. 2, gm. Połaniec patrz wczesna epoka brązu

Przegonia Narodowa, st. 1
gm. Czernichów, woj. krakow-
skie
AZP 103-53/13

Muzeum Archeologiczne w Krakowie

Badania prowadził mgr Mirosław Zając. Finansowane przez inwestora i Konserwatora Zabytków Archeologicznych woj. krakowskiego. Drugi sezon badań. Obozowiska ze schyłkowego paleolitu.

Stanowisko położone jest na zwydmionej, wyższej, lewobrzeżnej terasie Wisły. Założono na obrzeżach kopalni piasku dwa wykopy. W obu wykopach eksplorację prowadzono warstwami mechanicznymi o miąższości 10 cm, w obrębie jednostek eksploracji o powierzchni $1/4 \text{ m}^2$. Materiał krzemienisty lokalizowano w obrębie $1/4 \text{ m}^2$ oraz w warstwie mechanicznej i w obrębie ogniw profilu glebowego. Całość materiałów przesiewano na sitach.

Wykop I/91 był kontynuacją wykopu I/90 i przylegał do niego od południa. Wykop miał na celu uchwycenie południowo-zachodniej granicy krzemienicy odkrytej w 1990 r. Przebadano obszar o powierzchni 23 m^2 — niewielka ilość znalezionych zabytków wskazuje, że ta granica krzemienicy przebiegała w partii terenu, która została zniszczona. Profil glebowy i pozycja stratygraficzna odkrytych zabytków nie różniły się od zaobserwowanych w wykopie I/90.

Wykop II/91 założono ok. 40 m na południowy zachód od wykopu I/90 i I/91, w miejscu odkrycia w wybierzysku skupienia zabytków. Przebadano obszar o powierzchni 39 m^2 na nie zniszczonej partii terenu o szer. 4–7 m i dł. kilkunastu metrów. W profilach wykopu odsłonięto typową glebę bielicową z warstwą orną ścinającą górne partie poziomu eluwialnego.

Podczas badań pozyskano ok. 11 000 zabytków krzemienistych, występowały one głównie na gł. 60–80 cm, w poziomie iluwialnym i stropowej części poziomu skały macierzystej. Rozkład planigraficzny wskazuje na występowanie układu krzemienicowego z uchwyconą zachodnią granicą i mocno zniszczonymi partiami południową i wschodnią. Wśród pozyskanych zabytków wyróżniono 85 rdzeni i fragm. rdzeni. Przeważają formy jednopiętowe wiórowe i jednopiętowe odłupkowe, występują także rdzenie dwupiętowe i w niewielkiej ilości formy ze zmienioną orientacją, ponadto wystąpił 1 obłupień. Ponad 10% odkrytych zabytków stanowią wióry i odłupki techniczne, obok dominujących zatępców występują dwupiętniki, wierzchniki i odnawiaki. Wśród 110 narzędzi retuszowanych największą grupę stanowią różne typy drapaczy (50). Zbliżone liczebności mają grupy rylców (11) i liściaków z retuszem na stronie spodniej (10 — zarówno dwukątowe, jak i trzepieniowate). Pozostałe narzędzia (półtylczak, tylczaki, wióry i odłupki luskane) wystąpiły w mniejszych ilościach. Zwracają uwagę pojedyncze zabytki wykonane z radiolatu, przy głównie stosowanym surowcu jurajskim podkrakowskim.

Zestaw narzędzi i występowanie techniki rdzenia wiórowego dwupiętowego wspólnoodłupniowego wskazują na przynależność omawianego zespołu do kultury (cyklu) świderskiej.

Materiały przechowywane są w Muzeum Archeologicznym w Krakowie.

Badania terenowe zostały zakończone.